

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 15 stycznia 1993 r.

Nr 4

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWY:

- 14 — z dnia 30 października 1992 r. o zmianie ustawy o wynalazczości i ustawy o Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej 37
- 15 — z dnia 12 grudnia 1992 r. zmieniająca ustawę o zmianie ustawy — Prawo celne 43

ROZPORZĄDZENIA:

- 16 — Ministra Finansów z dnia 31 grudnia 1992 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalenia stawek dotacji przedmiotowych do pasażerskich przewozów autobusowych i kolejowych 43
- 17 — Ministra Kultury i Sztuki z dnia 24 grudnia 1992 r. w sprawie określenia typów szkół artystycznych publicznych i niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych 43
- 18 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 grudnia 1992 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie postępowania dyscyplinarnego w stosunku do strażaków Państwowej Straży Pożarnej 44
- 19 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 30 grudnia 1992 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie urlopów strażaków Państwowej Straży Pożarnej 44

14

USTAWA

z dnia 30 października 1992 r.

o zmianie ustawy o wynalazczości i ustawy o Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 1. W ustawie z dnia 19 października 1972 r. o wynalazczości (Dz. U. z 1984 r. Nr 33, poz. 177 oraz z 1987 r. Nr 21, poz. 123 i Nr 33, poz. 181) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się art. 2,
- 2) skreśla się art. 5—7,
- 3) w art. 8:
 - a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „świadectwa autorskiego lub świadectwa racjonalizatorskiego”,
 - b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Za współtwórcę projektu wynalazczego nie uważa się osoby, która udzieliła tylko pomocy przy dokonaniu projektu.

4. Ilekroć w ustawie jest mowa o twórcy projektu wynalazczego, dotyczy to również współtwórców.”
- 4) w art. 9:
 - a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Organizacje społeczne, do których zakresu działania należą sprawy popierania wynalazczości, a także działające w podmiotach gospodarczych organy samorządu, udzielają twórcom projektów

wynalazczych pomocy zgodnie ze swoimi statutami i regulaminami oraz przepisami ustawy.

2. Organizacje określone w ust. 1 występują w interesie twórców projektów wynalazczych wobec podmiotów gospodarczych, organów administracji rządowej i organów samorządu terytorialnego w sprawach dotyczących projektów wynalazczych.”
- b) w ust. 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy „z zastrzeżeniem art. 32 ust. 7.”,
- 5) tytuł rozdziału 1 działu II otrzymuje brzmienie: „Patent”,
- 6) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Nie udziela się patentów na:

 - 1) nowe odmiany roślin i ras zwierząt oraz biologiczne sposoby hodowli roślin lub zwierząt,
 - 2) sposoby leczenia chorób w dziedzinie medycyny i weterynarii oraz ochrony roślin,
 - 3) wynalazki, z których korzystanie byłoby sprzeczne z obowiązującym prawem lub porządkiem publicznym; nie dotyczy to przypadków, gdy prawo ogranicza tylko sprzedaż wytworu opatentowanego lub wytworzonego opatentowanym sposobem,

- 4) programy do maszyn cyfrowych,
 - 5) produkty przemian jądrowych,
 - 6) naukowe zasady i odkrycia.”
- 7) skreśla się art. 13 i 14,
- 8) w art. 15:
- a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „oraz świadectw autorskich”,
 - b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „oraz wydaniu świadectwa autorskiego”,
- 9) w art. 16:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Patent trwa dwadzieścia lat od daty zgłoszenia wynalazku w Urzędzie Patentowym.”,
 - b) dodaje się ust. 6—8 w brzmieniu:
„6. Nie narusza się patentu przez korzystanie z wynalazku dla celów państwowych, w niezbędnym wymiarze i bez znacznego uszczerbku dla uzasadnionego interesu gospodarczego uprawnionego z patentu, jeżeli jest to konieczne do zapobieżenia lub usunięcia stanu zagrożenia ważnych interesów Państwa, w szczególności w zakresie bezpieczeństwa i porządku publicznego.
7. Nie narusza się patentu na wynalazek dotyczący środków farmaceutycznych przez wykonanie leku w aptece na podstawie indywidualnej recepty lekarskiej.
8. Nie narusza się patentu na wynalazek przez stosowanie wynalazku dla celów badawczych.”,
- 10) w art. 17 skreśla się ust. 3,
- 11) art. 20 otrzymuje brzmienie:
„Art. 20. 1. Prawo do uzyskania patentu na wynalazek (prawo do patentu) przysługuje twórcy wynalazku. Jeżeli wynalazku dokonało więcej osób, prawo to przysługuje im wspólnie.
2. Prawo do patentu na wynalazek dokonany przez twórcę w wyniku wykonywania obowiązków ze stosunku pracy albo realizacji innej umowy przysługuje pracodawcy lub zamawiającemu, chyba że strony ustaliły inaczej.
3. W przypadku dokonania wynalazku przez twórcę przy pomocy podmiotu gospodarczego, podmiotowi temu przysługuje prawo korzystania z wynalazku we własnym zakresie. W umowie o udzielenie pomocy strony mogą ustalić, że prawo do uzyskania patentu na taki wynalazek przysługuje w całości lub części podmiotowi gospodarczemu.
4. Umowy zawierane między podmiotami gospodarczymi mogą określać podmiot, któremu przysługuje prawo do patentu w razie dokonania wynalazku w związku z wykonywaniem tych umów.”,
- 12) skreśla się art. 21 i 22,
- 13) w art. 23 skreśla się wyrazy „oraz świadectwa autorskiego”,
- 14) w art. 26 skreśla się ust. 2 i 3,
- 15) w art. 32:
- a) skreśla się ust. 2—6,
 - b) ust. 7 otrzymuje brzmienie:
„7. W postępowaniu przed Urzędem Patentowym w sprawach związanych ze zgłaszaniem i rozpatrywaniem oraz utrzymywaniem ochrony wynalazków pełnomocnikiem może być tylko rzecznik patentowy. Osoby zagraniczne mogą działać tylko przez rzecznika patentowego mającego stałe miejsce zamieszkania w Polsce.”,
- 16) art. 33 otrzymuje brzmienie:
„Art. 33. W toku postępowania poprzedzającego ogłoszenie o zgłoszeniu wynalazku, o którym mowa w art. 34 ust. 1, akta dotyczące tego zgłoszenia nie mogą być bez zgody zgłaszającego ujawnione ani udostępnione osobom nieuprawnionym. Urząd Patentowy może udostępnić osobom trzecim informację o dokonaniu tego zgłoszenia, ujawniając numer, datę zgłoszenia, tytuł zgłoszenia oraz zgłaszającego, jeżeli zgłaszający w podaniu określonym w art. 26 ust. 1 wyrazi na to zgodę. W toku badania zgłoszenia wynalazku Urząd Patentowy może zasięgnąć niezbędnych opinii. Osoby uczestniczące w przygotowywaniu i wydawaniu tych opinii są zobowiązane do nieujawniania danych dotyczących zgłoszenia.”,
- 17) w art. 34:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Urząd Patentowy dokonuje ogłoszenia o zgłoszeniu wynalazku niezwłocznie po upływie osiemnastu miesięcy od daty zgłoszenia wynalazku lub od daty pierwszeństwa do uzyskania patentu, w zależności od tego, który z tych terminów upływa wcześniej. Zgłaszający może jednak w podaniu lub w okresie dwunastu miesięcy od daty pierwszeństwa złożyć wniosek o dokonanie ogłoszenia w terminie wcześniejszym.”,
 - b) skreśla się ust. 2 i 4,
 - c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Od dnia ogłoszenia, o którym mowa w ust. 1, osoby trzecie mogą zapoznawać się z opisem wynalazku, zastrzeżeniami patentowymi i rysunkami. Osoby te mogą w ciągu sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia zgłaszać do Urzędu Patentowego uwagi co do istnienia przeszkód uniemożliwiających udzielenie patentu.”,
- 18) skreśla się art. 36,
- 19) art. 37 otrzymuje brzmienie:
„Art. 37. 1. Jeżeli Urząd Patentowy nie stwierdzi braku ustawowych warunków wymaganych do uzyskania patentu, wydaje decyzję w sprawie jego udzielenia. Decyzję o odmowie udzielenia patentu Urząd Patentowy może wydać również przed ogłoszeniem o zgłoszeniu.
2. Urząd Patentowy udziela patentu pod warunkiem wniesienia przez zgłaszającego opłaty za pierwszy okres ochrony. W razie nieuiszczenia opłaty w wyznaczonym terminie, Urząd Patentowy stwierdza wygaśnięcie decyzji o udzieleniu patentu.”,
- 20) w art. 38:
- a) skreśla się ust. 2,
 - b) w ust. 3 skreśla się wyrazy „i świadectwa autorskiego”,

- 21) w art. 41 skreśla się wyrazy „oraz wydaniu świadectwa autorskiego” i wyrazy „o złożeniu wniosku o udzielenie patentu na wynalazek zgłoszony w celu uzyskania patentu tymczasowego”,
- 22) art. 42 otrzymuje brzmienie:
„Art. 42. 1. Uprawniony z patentu lub z licencji nie może nadużywać swego prawa, w szczególności przez stosowanie niedozwolonych praktyk monopolistycznych.
2. Urząd Patentowy może żądać od uprawnionego z patentu lub z licencji wszelkich wyjaśnień dotyczących zakresu korzystania z wynalazku w celu stwierdzenia, w jaki sposób prawo wyłączne jest używane.”,
- 23) w art. 44:
a) w ust. 2 wyrazy „z datą urzędowo poświadczoną” zastępuje się wyrazami „pod rygorem nieważności”,
b) skreśla się ust. 4,
- 24) w art. 45 w ust. 2 wyrazy „ze stosowania wynalazku” zastępuje się wyrazami „z korzystania z wynalazku”,
- 25) w art. 46 w ust. 2 wyrazy „z datą urzędowo poświadczoną” zastępuje się wyrazami „pod rygorem nieważności”,
- 26) skreśla się art. 47,
- 27) w art. 49:
a) ust. 1—3 otrzymują brzmienie:
„1. Urząd Patentowy, w trybie postępowania spornego, może udzielić zezwolenia (licencji przymusowej) na korzystanie z wynalazku, stanowiącego przedmiot patentu innej osoby, gdy:
1) jest to konieczne do zapobieżenia lub usunięcia stanu zagrożenia Państwa,
2) zostało stwierdzone, że prawo wyłączne jest nadużywane w rozumieniu art. 42, w szczególności jeżeli:
a) uprawniony z patentu bez uzasadnionych powodów nie udostępnia lub utrudnia udostępnienie produktów według wynalazku na warunkach zaspokajających potrzeby społeczne albo
b) uprawniony z patentu uniemożliwia zaspokojenie potrzeb społecznych przez stosowanie wynalazku będącego przedmiotem patentu zależnego, nie godząc się na zawarcie umowy licencyjnej, z tym że w tym przypadku uprawniony z patentu wcześniejszego może żądać udzielenia zezwolenia na korzystanie z wynalazku będącego przedmiotem patentu zależnego (licencji wzajemnej).
2. W przypadku określonym w ust. 1 pkt 2 lit. a) Urząd Patentowy postanowi, że można ubiegać się o licencję przymusową, oraz ogłosi o tym w „Wiadomościach Urzędu Patentowego”. Udzielenie takiej licencji z powodu niedostatecznego udostępnienia produktów według wynalazku może nastąpić nie wcześniej niż po upływie trzech lat od daty udzielenia patentu.
3. Korzystający z wynalazku na podstawie licencji przymusowej jest obowiązany uiścić na rzecz uprawnionego opłatę licencyjną w wysokości odpowiadającej wartości rynkowej licencji.”,
b) w ust. 4 po wyrazie „sposób” dodaje się wyrazy „i termin”,
- 28) w art. 52.
a) w ust. 1 wyrazy „stosowanie jego wynalazku” zastępuje się wyrazami „korzystanie z jego wynalazku”,
b) w ust. 4 i 5 wyrazy „stosowania wynalazku” zastępuje się wyrazami „korzystania z wynalazku”,
c) w ust. 6:
— w zdaniu pierwszym wyrazy „stosowanie wynalazku” zastępuje się wyrazami „korzystanie z wynalazku”,
— w zdaniu pierwszym wyrazy „stosowania wynalazku” zastępuje się wyrazami „korzystania z wynalazku”,
— w zdaniu trzecim wyrazy „stosował wynalazek” zastępuje się wyrazami „korzystał z wynalazku”,
- 29) w art. 53:
a) w ust. 1 wyrazy „stosowanie wynalazku” zastępuje się wyrazami „korzystanie z wynalazku”,
b) w ust. 2:
— wyrazy „ze stosowania wynalazku” zastępuje się wyrazami „z korzystania z wynalazku”,
— wyraz „stosowania” zastępuje się wyrazem „korzystania”,
- 30) skreśla się art. 54,
- 31) w art. 55 skreśla się użyte trzykrotnie wyrazy „lub świadectwa autorskiego” oraz wyrazy „i świadectwa autorskiego”,
- 32) w art. 56 skreśla się wyrazy „i świadectwo autorskie”, a wyrazy „Naczelnej Organizacji Technicznej” zastępuje się wyrazami „jednej z organizacji, o których mowa w art. 9 ust. 1.”,
- 33) w art. 57:
a) w ust. 2 wyrazy „Naczelnej Organizacji Technicznej” zastępuje się wyrazami „jednej z organizacji, o których mowa w art. 9 ust. 1.”,
b) w ust. 4 skreśla się wyrazy „lub państwowa komisja arbitrażowa”,
c) skreśla się ust. 5,
- 34) art. 58 otrzymuje brzmienie:
„Art. 58. Roszczenia z powodu naruszenia patentu ulegają przedawnieniu z upływem trzech lat. Bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym uprawniony dowiedział się o naruszeniu patentu, oddzielnie co do każdego naruszenia. Bieg przedawnienia ulega zawieszeniu w okresie między zgłoszeniem wynalazku w Urzędzie Patentowym a udzieleniem patentu.”,
- 35) w art. 59:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Wynalazek dokonany przez obywatela polskiego uważa się za wynalazek tajny, jeżeli wchodzi w zakres obrony lub bezpieczeństwa Państwa.”,
b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. O tajności wynalazku wchodzącego w zakres obrony lub bezpieczeństwa Państwa postanawia, odpowiednio do zakresu działania, Minister Obrony Narodowej lub Minister Spraw Wewnętrznych.”,
- 36) w art. 60 w ust. 2 wyrazy „jednostki gospodarki uspołecznionej, w której” zastępuje się wyrazami „podmiotu gospodarczego, w którym”,

- 37) art. 61 otrzymuje brzmienie:
„Art. 61. Zgłaszający wynalazek tajny do Urzędu Patentowego jest obowiązany przy dokonaniu zgłoszenia wynalazek ten podać niezwłocznie do wiadomości Ministerstwa Obrony Narodowej lub Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.”,
- 38) w art. 62 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Akta zgłoszenia wynalazku tajnego wraz z opisem i rysunkami mogą być udostępnione do wglądu organom upoważnionym przez Ministra Obrony Narodowej lub Ministra Spraw Wewnętrznych.”,
- 39) art. 64 otrzymuje brzmienie:
„Art. 64. 1. Prawo do patentu na wynalazek tajny dotyczący spraw z zakresu obrony Państwa przechodzi na Skarb Państwa, który reprezentuje Minister Obrony Narodowej, a prawo do patentu na wynalazek tajny dotyczący spraw z zakresu bezpieczeństwa Państwa przechodzi na Skarb Państwa, który reprezentuje Minister Spraw Wewnętrznych.
2. Uprawniony do patentu na wynalazek tajny ma prawo do odszkodowania. Do określenia wysokości i terminu wypłaty odszkodowania stosuje się odpowiednio przepisy art. 98a ust. 2 i 3 oraz art. 100.”,
- 40) w art. 65 skreśla się ust. 3,
41) w art. 68 skreśla się ust. 3,
42) skreśla się art. 71,
43) art. 75 otrzymuje brzmienie:
„Art. 75. Wynalazek będący przedmiotem prawa do patentu polskiego podmiotu gospodarczego bądź obywatela polskiego, mającego stałe miejsce zamieszkania w Polsce, może być zgłoszony za granicą w celu uzyskania ochrony dopiero po zgłoszeniu go w Urzędzie Patentowym.”,
- 44) skreśla się art. 76,
45) w art. 79:
a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „oraz świadectw autorskich”,
b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „oraz o wydaniu świadectwa autorskiego”,
46) skreśla się art. 81,
47) art. 82 otrzymuje brzmienie:
„Art. 82. Do wzorów użytkowych i praw ochronnych stosuje się odpowiednio przepisy o wynalazkach i patentach zawarte w art. 11, art. 12, art. 16 ust. 5, 6 i 8, art. 17—20, art. 23—30, art. 32—35, art. 37—46, art. 48—53, art. 55—70 oraz art. 72—75.”,
- 48) art. 83 otrzymuje brzmienie:
„Art. 83. Za projekt racjonalizatorski może być uznane przez podmiot gospodarczy rozwiązanie zgłoszone przez twórcę, nadające się do zastosowania.”,
- 49) skreśla się art. 84—90,
50) skreśla się dział V,
51) art. 98 otrzymuje brzmienie:
„Art. 98. 1. Twórca wynalazku, któremu przysługuje prawo do patentu, może przenieść to prawo za uzgodnioną zapłatą na rzecz podmiotu gospodarczego lub przekazać wynalazek do korzystania przez ten podmiot.
2. W przypadku przekazania wynalazku do korzystania zgodnie z ust. 1, przejście prawa do patentu następuje z dniem zgłoszenia wynalazku podmiotowi gospodarczemu, pod warunkiem przyjęcia go przez ten podmiot do korzystania w terminie jednego miesiąca od daty zgłoszenia, chyba że strony ustalą inny termin.”,
- 52) po art. 98 dodaje się art. 98a i 98b w brzmieniu:
„Art. 98a. 1. Twórca wynalazku ma prawo do wynagrodzenia za korzystanie z tego wynalazku przez podmiot gospodarczy, gdy podmiotowi temu przysługuje prawo do patentu zgodnie z przepisami art. 20 ust. 2 lub art. 98 ust. 2 albo prawo do korzystania z wynalazku na podstawie art. 20 ust. 3, chyba że umowa stanowi inaczej.
2. Jeżeli umowa nie stanowi inaczej, wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, ustala podmiot gospodarczy w słusznej proporcji do korzyści uzyskanych z wynalazku przez ten podmiot.
3. Jeżeli umowa nie stanowi inaczej, wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, z zachowaniem zasady określonej w ust. 2, wypłaca się w całości najpóźniej w ciągu dwóch miesięcy po upływie roku od dnia uzyskania pierwszych korzyści z wynalazku lub w częściach w ciągu dwóch miesięcy po upływie każdego roku uzyskiwania korzyści z wynalazku.
Art. 98b. Art. 98 i 98a stosuje się odpowiednio do twórcy wzoru użytkowego.”,
- 53) art. 99 i 100 otrzymują brzmienie:
„Art. 99. Twórcy projektu racjonalizatorskiego przysługuje wynagrodzenie za korzystanie z tego projektu. Przepisy art. 98a ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.
Art. 100. Twórca projektu wynalazczego może żądać odpowiedniego podwyższenia zapłaty lub wynagrodzenia, jeżeli jest ono rażąco niskie w stosunku do korzyści osiągniętych przez podmiot gospodarczy.”,
- 54) skreśla się art. 101—106,
55) skreśla się art. 109,
56) w art. 110 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Twórca projektu wynalazczego może dochodzić roszczenia o wynagrodzenie za korzystanie z jego projektu przed sądem wojewódzkim. Twórca nie ma obowiązku uiszczania kosztów sądowych.”,
- 57) w art. 111:
a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:
„1. Osoba, która w podmiocie gospodarczym udzieliła twórcy projektu wynalazczego pomocy w dokonaniu lub opracowaniu projektu, ma prawo do wynagrodzenia określonego w umowie.
2. Osobom, które współdziałały przy realizacji projektu wynalazczego albo przyczyniły się do przyspieszenia jego wykorzystania lub jego rozpowszechnienia, mogą być przyznawane nagrody.”,

- b) skreśla się ust. 3,
 c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
 „4. Do wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 110.”,
- 58) skreśla się art. 112,
 59) art. 113 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 113. Urząd Patentowy, organy administracji rządowej i organy samorządu terytorialnego przy wydawaniu decyzji i postanowień przewidzianych w ustawie stosują przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, a w postępowaniu spornym — w zakresie ustalonym w trybie art. 115 ust. 2 pkt 2.”,
- 60) w art. 114 w ust. 1:
 a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 „1) unieważnienie patentu lub prawa ochronnego na wzór użytkowy,”
 b) skreśla się pkt 2,
 c) w pkt 3 skreśla się wyrazy „(art. 55)”,
 d) w pkt 6 skreśla się wyrazy „(art. 19)”,
 e) skreśla się pkt 7 i 8,
- 61) w art. 115 w ust. 2 wyrazy „w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 7” zastępuje się wyrazami „w drodze rozporządzenia”,
 62) w art. 118 skreśla się wyrazy „i arbitrażowego”,
 63) w art. 120 w ust. 2 powołanie „art. 7” zastępuje się powołaniem „art. 115 ust. 2”,
 64) w art. 122 w ust. 1 skreśla się wyrazy „do 20 000 zł”,
 65) art. 124 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 124. 1. Przepisy ustawy dotyczące podmiotów gospodarczych stosuje się do osób prawnych lub osób fizycznych, w szczególności prowadzących działalność gospodarczą.
 2. Prawa przysługujące Skarbowi Państwa wykonuje, w jego imieniu, organ go reprezentujący.”,
- 66) skreśla się art. 125—128,
 67) użyte w art. 4, w art. 9 w ust. 3, w art. 25, w art. 68 w ust. 2 oraz w art. 117 w różnych przypadkach wyrazy „Polska Rzeczpospolita Ludowa” zastępuje się użytymi w tych samych przypadkach wyrazami „Rzeczpospolita Polska”,
 68) w tytule rozdziału 2 działu II oraz w art. 24 w ust. 1 skreśla się wyrazy „i świadectwa autorskiego”,
 69) skreśla się użyty w tytule działu VI, w art. 107 w ust. 1 oraz w art. 108 w różnych przypadkach i liczbie wyraz „pracowniczy”,
 70) skreśla się użyte w art. 15 w ust. 1, w art. 28, w art. 48, w art. 63 w ust. 2, w art. 72 w ust. 1 w pkt 2, w art. 74 oraz w art. 116 w ust. 2 nawiasy oraz zawarte w nich wyrazy.
- Art. 2.** W ustawie z dnia 31 maja 1962 r. o Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 33, poz. 157, z 1985 r. Nr 5, poz. 17, z 1987 r. Nr 33, poz. 180 i z 1991 r. Nr 8, poz. 28) wprowadza się następujące zmiany:
- 1) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 „1. Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej jest centralnym organem administracji państwowej w sprawach własności przemysłowej.”,
- 2) art. 2 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 2. 1. Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej, zwany dalej „Urzędem”, wykonuje zadania w sprawach własności przemysłowej, wynikające z niniejszej ustawy, z przepisów odrębnych oraz z umów międzynarodowych, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.
 2. Do zakresu działania Urzędu należy w szczególności:
 1) przyjmowanie i badanie zgłoszeń dotyczących przedmiotów własności przemysłowej, jak wynalazki, wzory użytkowe, wzory zdobnicze, znaki towarowe, dokonywanych w celu uzyskania ochrony,
 2) orzekanie w sprawach przyznawania podmiotom krajowym i zagranicznym praw wyłącznego korzystania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z przedmiotów własności przemysłowej,
 3) prowadzenie rejestrów udzielonych praw jako ksiąg publicznych, z zastrzeżeniem ograniczeń w ich udostępnianiu wynikających z przepisów szczególnych,
 4) wydawanie organu urzędowego pod nazwą „Wiadomości Urzędu Patentowego”, zawierającego oficjalne ogłoszenia dotyczące udzielonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej praw w sprawach własności przemysłowej,
 5) rozstrzyganie sporów w sprawach własności przemysłowej w zakresie określonym przepisami szczególnymi,
 6) udział w pracach organów międzynarodowych z tytułu przynależności Rzeczypospolitej Polskiej do Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej i innych umów międzynarodowych z zakresu ochrony własności przemysłowej,
 7) prowadzenie centralnego zbioru opisów patentowych polskich i zagranicznych.
 3. Przy wykonywaniu zadań Urząd działa w porozumieniu i przy współpracy z zainteresowanymi naczelnymi i centralnymi organami administracji państwowej, w szczególności w sprawach dotyczących współpracy międzynarodowej oraz opracowywania projektów przepisów prawnych dotyczących własności przemysłowej.”,
- 3) art. 4 otrzymuje brzmienie:
 „Art. 4. 1. Orzekanie w sprawach przyznawania praw wyłącznych, o którym mowa w art. 2 ust. 2 pkt 2, należy do upoważnionych na piśmie przez Prezesa Urzędu urzędników państwowych zatrudnionych w Urzędzie.
 2. Urzędnicy, o których mowa w ust. 1, przy orzekaniu podlegają tylko przepisom prawa oraz ogólnym instrukcjom i wytycznym Prezesa Urzędu.
 3. Przy sporządzaniu dokumentów w indywidualnych sprawach dotyczących własności przemysłowej Urząd używa pieczęci okrągłej z wizerunkiem orła w koronie i napisem w otoku: «Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej».”

Art. 3. 1. Prawa w zakresie wynalazków, wzorów użytkowych i projektów racjonalizatorskich, istniejące w dniu wejścia w życie ustawy, pozostają w mocy. Do praw tych stosuje się przepisy, jakim podlegały one przed dniem wejścia w życie ustawy.

2. Do stosunków prawnych powstałych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Ustawowe warunki wymagane do uzyskania patentu na wynalazek ocenia się według przepisów obowiązujących w dniu zgłoszenia tego wynalazku w Urzędzie Patentowym.

4. Podania o udzielenie patentu tymczasowego lub patentu tymczasowego dodatkowego, nie rozpatrzone przed dniem wejścia w życie ustawy, uważa się za podania o udzielenie patentu lub patentu dodatkowego.

5. Postępowanie związane ze zgłoszeniem wynalazku lub wzoru użytkowego w Urzędzie Patentowym toczy się od dnia wejścia w życie ustawy według jej przepisów.

6. Postępowanie sporne, wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy, toczy się do zakończenia według przepisów dotychczasowych.

7. Postępowanie w sprawie pełnego badania ustawowych warunków wymaganych do uzyskania patentu na wynalazek lub prawa ochronnego na wzór użytkowy toczy się według przepisów dotychczasowych.

Art. 4. 1. Do dnia 30 grudnia 1992 r. nie udziela się patentów na środki żywności, środki farmaceutyczne i związki chemiczne.

2. Na warunkach określonych w ust. 3—8 uprawniony z patentu w jednym z państw należących do Międzynarodowego Związku Ochrony Własności Przemysłowej na środki żywności, środki farmaceutyczne lub związki chemiczne może przejściowo uzyskać prawo wyłącznego wytwarzania i sprzedaży tych produktów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Urząd Patentowy udzieli prawa wyłącznego, o którym mowa w ust. 2, jeżeli:

- 1) przed datą określoną w ust. 1 uprawniony z patentu uzyskał pierwszą zgodę na obrót produktu w jakimkolwiek państwie i w ciągu sześciu miesięcy od jej uzyskania wystąpi o zgodę na sprzedaż produktu w Polsce, składając jednocześnie w Urzędzie Patentowym wniosek o udzielenie prawa,
- 2) produkt spełnia wymogi dopuszczenia do obrotu w Polsce,
- 3) w dniu zgłoszenia w kraju pierwotnej rejestracji wynalazek odpowiadał warunkom określonym w art. 10—12 ustawy o wynalazczości,
- 4) do dnia złożenia wniosku, o którym mowa w pkt 1, produkt nie był w Polsce sprzedawany,
- 5) wytwarzanie produktu w Polsce ma na celu zaspokojenie potrzeb polskiego rynku i jest ekonomicznie uzasadnione.

4. Termin, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, nie jest przywracalny.

5. Do uzyskania i wykonywania prawa, o którym mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o wynalazczości.

6. Nie stanowi naruszenia prawa, o którym mowa w ust. 2, sprzedaż takich samych produktów przez osoby trzecie, przed podjęciem przez uprawnionego produkcji w wymiarze zaspokajającym potrzeby rynku polskiego.

7. Prawo wyłącznego wytwarzania i sprzedaży produktu wygasa najpóźniej z upływem dnia, do którego udzielona została ochrona w kraju pierwotnej rejestracji, przy czym nie może ono trwać dłużej niż 20 lat.

8. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty jednorazowej od wniosku, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, oraz opłat okresowych pobieranych w związku z udzieloną ochroną.

Art. 5. 1. W związku z ochroną wzorów zdobniczych pobiera się opłaty jednorazowe oraz opłaty okresowe, płatne w oznaczonych terminach przez cały okres ochrony.

2. Od opłat okresowych związanych z ochroną wzorów zdobniczych są wolne państwowe jednostki organizacyjne, w których zgodnie z zasadami ich gospodarki finansowej dochody z ochrony wzorów zdobniczych stanowią dochody budżetu Państwa.

Art. 6. 1. Termin do uiszczenia opłaty za ochronę wzoru zdobniczego może być przywrócony na wniosek zgłaszającego, jeżeli w ciągu dwóch miesięcy od dnia ustania przyczyny uchybienia terminu, nie później jednak niż w ciągu roku od dnia, w którym termin ten upłynął, uprawdopodobni on, że uchybienie nastąpiło bez jego winy. Jednocześnie ze złożeniem takiego wniosku zgłaszający powinien uiścić zaległą opłatę, z tym że opłatę za kolejny okres ochrony wzoru zdobniczego zwiększa się o 30%.

2. Przywrócenie terminu do złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, jest niedopuszczalne.

3. Jeżeli została wydana decyzja o umorzeniu postępowania z powodu nieuiszczenia w terminie opłaty, o której mowa w ust. 1, uchybienie terminu może być uwzględnione, jeżeli zgłaszający, uiszczając jednocześnie zaległą opłatę, uprawdopodobni w odwołaniu, że uchybienie nastąpiło bez jego winy.

Art. 7. Upoważnia się Radę Ministrów do określenia, w drodze rozporządzenia, wysokości i sposobu uiszczenia opłat, o których mowa w art. 5, terminów ich płatności, a także przypadków całkowitego lub częściowego zwolnienia od tych opłat oraz odraczania terminów ich płatności.

Art. 8. Prezes Rady Ministrów ogłosi w Dzienniku Ustaw jednolite teksty:

- 1) ustawy z dnia 19 października 1972 r. o wynalazczości, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu,
- 2) ustawy z dnia 31 maja 1962 r. o Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 9. Ustawa wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia, z tym że art. 1 pkt 6 oraz art. 4 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

15

USTAWA

z dnia 12 grudnia 1992 r.

zmieniająca ustawę o zmianie ustawy — Prawo celne.

Art. 1. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o zmianie ustawy — Prawo celne (Dz. U. Nr 73, poz. 320) w art. 2 w ust. 1 wyrazy „30 czerwca 1992 r.” zastępuje się wyrazami „30 czerwca 1993 r.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 30 czerwca 1992 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

16

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 grudnia 1992 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalenia stawek dotacji przedmiotowych do pasażerskich przewozów autobusowych i kolejowych.

Na podstawie art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 5 stycznia 1991 r. — Prawo budżetowe (Dz. U. Nr 4, poz. 18, Nr 34, poz. 150, Nr 94, poz. 421, Nr 107, poz. 464 i Nr 110, poz. 475 oraz z 1992 r. Nr 21, poz. 85, Nr 33, poz. 143 i Nr 64, poz. 322) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 2 lipca 1992 r. w sprawie ustalenia stawek dotacji przedmiotowych do pasażerskich przewozów autobusowych i kolejowych (Dz. U. Nr 55, poz. 269) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 w ust. 3 kwotę „1.205 zł” zastępuje się kwotą „1.451,7 zł”,
- 2) w § 3 w ust. 2 kwotę „81,7 zł” zastępuje się kwotą „78,34 zł”,
- 3) skreśla się § 6.

§ 2. 1. Stawki dotacji przedmiotowych, o których mowa w § 1 pkt 1 niniejszego rozporządzenia, stosuje się do

przewozów realizowanych od dnia 1 listopada 1992 r., a stawki dotacji przedmiotowych, o których mowa w § 1 pkt 2 — do przewozów realizowanych od dnia 1 stycznia 1992 r.

2. Uzupełniające rozliczenie z budżetem należnych dotacji przedmiotowych, o których mowa w § 1 pkt 1 niniejszego rozporządzenia, za okres od dnia 1 listopada do dnia 31 grudnia 1992 r. oraz dotacji przedmiotowych, o których mowa w § 1 pkt 2, za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1992 r. powinno być dokonane przy rozliczeniu dotacji przedmiotowych za miesiąc grudzień 1992 r.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do rozliczeń za 1992 r. dotacji przedmiotowych, skorygowanych niniejszym rozporządzeniem stosownie do § 1 i 2 tego rozporządzenia.

Minister Finansów: *J. Osiatyński*

17

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI

z dnia 24 grudnia 1992 r.

w sprawie określenia typów szkół artystycznych publicznych i niepublicznych o uprawnieniach szkół publicznych.

Na podstawie art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. Nr 95, poz. 425 oraz z 1992 r. Nr 26, poz. 113 i Nr 54, poz. 254) zarządza się, co następuje:

§ 1. Szkoły artystyczne publiczne i niepubliczne o uprawnieniach szkół publicznych dzielą się na:

- 1) szkoły artystyczne I stopnia,
- 2) szkoły artystyczne II stopnia,
- 3) szkoły bibliotekarskie i animatorów kultury.

§ 2. 1. Szkoły artystyczne I stopnia obejmują:

- 1) podstawowe szkoły muzyczne, dające wykształcenie ogólne w zakresie szkoły podstawowej oraz podstawy wykształcenia muzycznego,
- 2) szkoły muzyczne I stopnia, dające podstawy wykształcenia muzycznego.

2. Podstawowe szkoły muzyczne, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w zakresie kształcenia ogólnego realizują minimum programowe ośmioklasowej szkoły podstawowej, a nauka w tych szkołach stanowi realizację przez uczniów ustawowego obowiązku szkolnego.

§ 3. 1. Szkoły artystyczne II stopnia są średnimi szkołami zawodowymi i obejmują:

- 1) szkoły baletowe, dające wykształcenie średnie ogólne i baletowe z możliwością uzyskania świadectwa dojrzałości,
- 2) licea muzyczne, dające wykształcenie średnie ogólne i muzyczne z możliwością uzyskania świadectwa dojrzałości,
- 3) licea sztuk plastycznych, dające wykształcenie średnie ogólne i plastyczne z możliwością uzyskania świadectwa dojrzałości,